

N:o 10.

Ank. till Riksd. Kansli den 17 Mars 1879, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om inrättande af ett riksbankskontor i Östersund.

I hufvudsakligt syfte att, till fördel för såväl Riksbanken som allmänheten, bereda ökad spridning af Riksbankens sedlar och vidsträcktare användning af dess lånetillgångar, har Herr *Gunnar Eriksson*, med hvilken Herr Hans Andersson och Herr Olof Larsson instämt, uti en inom Riksdagens Andra Kammare väckt motion, N:o 87, under åberopande deraf, att det långa afståndet mellan Jemtlands län och Stockholm samt deraf föranledd tidsutdrägt och omkostnader vid låns anskaffande skulle utgöra ett mäktigt hinder för det länets innevånare att begagna sig af någon nämnvärd penningeförbindelse med Riksbankens hufvudkontor, till hvars lånedistrikt Jemtlands län hörde, hemstält, att Riksdagen måtte besluta inrättandet af ett Riksbankens låneafdelningskontor i Östersund för Jemtlands län, under de vilkor och bestämmelser, som gälla för afdelningskontoret i Luleå.

Af Utskottet anmodade att öfver denna motion afgifva utlåtande, hafva fullmäktige i Riksbanken förklarar sig sakna anledning att ifrågavarande förslag understödja och i sådant afseende anført följande:

“Den varsamhet, Riksdagen städe iakttagit i afseende å utveckling af Riksbankens organisation medelst inrättande af kontor i landets olika delar, framgår deraf att, sedan vid 1823 års riksdag beslut af Rikets då församlade Ständer fattades om inrättande af riksbankskontor i Göteborg och Malmö, icke mer än två nya sådana kontor tillkommit, oaktadt inom riksförsamlingen förslag tid efter annan blifvit framställda om öppnande af lånekontor här och hvar i särskilda delar af riket; och

torde anledningen härtill företrädesvis vara att söka uti de med en sådan anstalt förenade kostnader, jemförda med den betydelse de ifrågaställda kontoren ansågos komma att för Riksbankens rörelse medföra. Det skäl, som vid 1850—1851 årens riksdag föranledde Rikets Ständers beslut om inrättande af riksbankskontoret i Visby, var den ofta under flera månader af året i följd af naturhinder afbrutna samfärdseln mellan Gotland och fasta landet, och beslutet vid 1872 års riksdag om öppnande för rikets två nordligaste län af ett riksbankskontor i Luleå hade sin grund i dessa landsdelars aflägsna belägenhet och den i följd deraf under den tid af året, då sjöfarten är stängd, långsamma kommunikationen emellan dessa län och hufvudstaden. Hvad åter Jemtlands län beträffar, har genom den beslutade och under anläggning varande norra stamjernbanans sträckning samfärdseln mellan detta län och Stockholm blifvit och blifver ytterligare år efter år väsentligen lättad, hvarföre fullmäktige med afseende härå och hvad ofvan anförts, samt i betraktande jemväl deraf att, utom folkbank och sparbanks i Östersund, tre särskilda bankinrättningar för närvarande hafva afdelningskontor förlagda inom länet, anse ifrågasvarande förslag icke böra vinna bifall“.

Då, i händelse tillökning af de nuvarande riksbankskontoren skulle befinnas ändamålsenlig, omsorgsfull utredning i fråga om de orter inom riket, hvarest med hänsyn till belägenhet, rörelsens behof och andra inverkan omständigheter dylika kontor borde förläggas, synes böra föregå hvarje vidare utveckling af denna bankens organisation, därför dock den närvarande tidpunkten icke lärer finnas lämplig, samt då några särskilda förhållanden af beskaffenhet, att, oberoende af en sådan utredning, företrädesvis påkalla anordnande af ett riksbankskontor för Jemtlands län med dess icke mer än omkring 80,000 invånare, ej kan, med afseende å hvad fullmäktige här ofvan anført, anses vara för handen, får Utskottet härmed hemställa,

att motionen i fråga icke för närvarande må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 17 Mars 1879.

På Utskottets vägnar:

J. J. Ekman.
